



פרשת ויקהל - פקודי - החודש



"...וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה לַעֲשׂוֹת
כָּל מְלָאכַת חָרָשׁ וְחָשֵׁב וְרָקַם..
וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת הָאֹרֶן
עֲצֵי שִׁטִּים.. וַיַּעַשׂ שְׁנֵי
כְרֻבִים.. מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֶּרֶת
וַיְהִיו הַכְּרֻבִים פְּרָשֵׁי כְנָפִים
לְמַעַל סִכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל
הַכַּפֶּרֶת וּפָנִיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו.. "

(שמות ל"ה-ל"ז, ל"ז א' - ט')

סמל "בצלאל" - בית ספר לאמנות ואומנות
שהוקם בירושלים בשנת 1906 על ידי בוריס שץ.
את הסמל עיצב אפרים משה ליליין המכונה
"האמן הציוני הראשון" וממייסדי המקום.

שבת פרשת ויקהל-פקודי		ימי החול	
הדלקת נרות	17:27	זמן תפילין / טלית	04:57←05:04
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"כ)	08:00
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:48←08:53
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה	12:30, 13:30	מנחה וערבית	17:35
		שקיעה	17:51←17:47
צאת השבת	18:22	ערבית	20:10



שבת
שלו

”מַחֲזָק הַרְאָשׁוֹן הוּא חֹדֶשׁ נִיסָן..”

שנת תשפ”א, מכילה 51 שבתות. מכיוון וישנן שבתות החלות בחגים בהן קוראים מענייני היום ולא בפרשת השבוע, ומכיוון שמספר פרשות השבוע בתורה הם 54, נוצר עודף פרשות ואת חלקן יש לחבר. החיבור הראשון לשנה זו, יהיו פרשות - ”ויקהל ופקודי”, המתארות את סיום בניית המשכן וחותמות את ספר שמות.

בפרשת ”פקודי” נאמר: ”ויהי בחודש הראשון בשנה השנית באחד לחודש הוקם המשכן” (מ”י”ז). יום ”חנוכת המשכן”, היה ב’ א’ בניסן שנת ב-תמ”ט – 1312 לפנה”ס ע”פ הלוח היוליאני. (סדר עולם רבה). בתורה אין שמות לחודשים והם נקראים בהתאם למספרם הסידורי מחודש ניסן.

ביום ראשון הקרוב יחול א’ בניסן. לאחר גלות בבל והצהרת כורש (538 לפנה”ס) המילה ”ניסן” עשתה עלייה ביחד עם ”שבי ציון”, ודחקה בנימוס את התואר ”החודש הראשון” שהחזיקה מימי קדם עד אז. בספרים האחרונים בתנ”ך: אסתר (ג”ז) ונחמיה (ב”א), אנו מוצאים כבר את שם החודש החדש - ”חודש ניסן”.

המילה ”ניסן” בצורתה העברית בא מלשון ’ניצן’, פריחת ניצני האביב. חודש ניסן קיבל גם את הכינוי ”חודש האביב” (שמות כ”ג-ט”ו). המילה ’אביב’ נחלקת לשניים ומשמעה - ’אב’ של י”ב חודשים (אביהם של חודשי השנה).

באכדית ’ניסנו’ פירושו חודש המתאים ליציאה למלחמה. במקורותינו בספר שמואל-ב’ (י”א-א’) נכתב: ”ויהי לתשובת השנה”. פרופ’ קאסוטו נתן פירוש מעניין לכך: כשמתחדשת השנה באביב, דוד מחדש את הלחימה עם שליחת יואב שר הצבא לעמון.

חודש ”מרס” - חודש האביב, נקרא על שמו של אל המלחמה במיתולוגיה הרומית (ארס-היווני). בחודש זה החלה תקופת גיוס החיילים לקראת חידוש המלחמות שפסקו באוקטובר כשהחלו הגשמים. בימינו מדינות מעדיפות לצאת למלחמות לאחר המלקוש עם פריחת האביב.

א’ בניסן – לא יהיה לעולם בימים: ב’ ד’ ו’. תזכורת.. הנוסחה: לא ב’ ד’ ו’ פסח, אומרת שיום החג הראשון של פסח וכן אסרו חג - לא יחולו בימים: שני, רביעי, שישי.

מנחם קימלמן – קיבוץ ראש הנקרה

לאיציק סנדרוסי (מנהל ענף הנוי)

אתך באבלך על פטירת אביך

מנחם סנדרוסי ז”ל

קהילת סעד

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

חיה נהיר ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

פרשת ויקהל-פקודי, פרשת החודש, שבת מברכים

מוציאים שני ספרי תורה:

בראשון - קוראים לשבעה בפרשת השבוע ויקהל-פקודי.

בשני - קוראים למפטיר בפרשת בא: "ויאמר ה'.. החודש הזה" עד "תאכלו מצות".

"פרשת החודש" - עוסקת בקביעת חודש ניסן כראשון לחודשי השנה, בקידוש החודש ובמצוות הפסח.

מפטירים ביחזקאל (מ"ה, ט"ז): "כל העם הארץ", עד (מ"ו, י"ח): "איש מאחוזתו".

ההפטר עוסקת בראש חודש ניסן ובענייני הפסח בבית המקדש:

"כֹּה אָמַר ה' בְּרֵאשׁוֹן בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פֶּרֶךְ בֶּן בֶּקָר תָּמִים וְחֹטֵאֶת, אֶת הַמִּקְדָּשׁ" (י"ח).

שבת מברכים – ראש חודש ניסן יהיה ביום ראשון.

המולד יהיה בליל ראשון בשעה 19.00 עם 3 דקות ו 5 חלקים.

אין אומרים אב הרחמים.

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

חודש ניסן

"אלה אזכרה.."



א' בניסן -	יום פטירתה של חברתנו אנה פריימן ז"ל	(תשע"ג)
ט' בניסן -	יום פטירתו של חברנו בן ציון לנדאו ז"ל	(תשמ"ח)
י"ב בניסן -	יום פטירתה של בתנו שרה שנון ז"ל	(תשס"ט)
ט"ז בניסן -	יום נפילתו של בנו נתן עברון ז"ל	(תשל"ח)
כ"א בניסן -	יום פטירתה של חברתנו שרה המל ז"ל	(תשס"ט)
כ"א בניסן -	יום פטירתה של חברתנו ציפורה אש ז"ל	(תשע"א)
כ"ג בניסן -	יום פטירתו של חברנו אברהם קופלוביץ' ז"ל (קופו)	(תשע"ב)
כ"ד בניסן -	יום פטירתו של חברנו יוסף (פיקו) גינזברג ז"ל	(תשס"ג)
כ"ט בניסן -	יום פטירתה של חברתנו ציפיקה לנדאו ז"ל	(תשכ"ג)
ל' בניסן -	יום פטירתו של בנימין פולק ז"ל - אביהם של יוכבד ברזלי ואדו פולק ז"ל	(תשי"ג)
ל' בניסן -	יום פטירתו של דוד שטיין ז"ל - אביה של עליזה גולדפדן ז"ל	
ל' בניסן -	יום פטירתה של חברתנו חנה גולדשמידט ז"ל	(תשע"ה)

הנכד דודי נהיר סופר לסבתא חיה ז"ל

סבתא שלנו,

קשה לנו להיפרד ממך, אבל הקושי הוא שלנו, של כל מי שכל כך אוהב אותך ונשאר פה, בעולם הזה.

את זכית לחיות חיים מלאים, מלאי ערכים, מלאי חיים, מלאי תורה, וכבודך כאדם נשמר עד הרגע האחרון. נפרדת מאתנו כדרכם של צדיקים וצדקניות.

העוצמות שלך היו אדירות, ומי שהכיר אותך ראה איך כל העוצמות הללו באות לידי ביטוי בשקט שלך. היית בבחינת "קול דממה דקה", כדרכו של הקב"ה.

סבתא, הקושי שלנו הוא עמוק מאוד. את תחסרי לנו מאוד מאוד. היית מאוד משמעותית בחיים של כולנו, ושלי במיוחד. כל הילדות שלי היתה בסעד, והיינו אצלך ואצל סבא אליעזר ז"ל המון. ליוויתם אותנו בהרבה משעולים.

רק אתמול שוחחנו, בגלל שביום שישי לא הצלחנו לדבר אתך כי הטלפון לא ישב טוב. שוחחת עם אורי, אחר כך איתי, ולבסוף שוחחת גם עם דוריה וברכת אותה ליום ההולדת שלה. היה לך קשה שאחרת לברך אותה בכמה ימים, כי הכל צריך להיות מדויק ומושלם.

לפני כחודש אורי הגיש את עבודת השורשים של כיתה ו', שחלק מרכזי בה היה הריאיון אתך. גם כשדונית התבקש להגיש עבודה במסגרת לימודי התיכון, הוא בחר להגיש עבודה על חייך. לא כל נין זוכה לראיין את הסבתא רבתה שלו, אבל הצאצאים שלך זכו להכיר אותך ולהמשיך את מסכת חייך.

בשיחה אתמול סיפרת לי תובנה חדשה על החיים. כששאלתי איך את מרגישה, אמרת שכרגיל. והוספת ואמרת שכאשר מפצלים את המילה כרגיל יוצא "כרע של הגיל". ענית שהכל רגיל חוץ מהקשיים של הגיל. סבתא, הלוואי על כולנו שנוכה להיות כמודך.

סבתא, היית חיים מלאים. נולדת לפני יותר מ-96 שנים על אדמת פולין, ובזכות הוריד שהיו ציונים בכל הוויתם, עלייתם לארץ עוד לפני השואה. משפחתו של אביך נותרה מאחור ועלתה בסערה השמימה בזוועות השואה.

היית נאמנה לארץ ישראל עד יומך האחרון. כבר כנערה בחרת להמשיך את דרכם של הוריד. היית שותפה לגאולת ישראל. לא ממרחקים, לא שותפה רק לרעיון, אלא שותפה ממש. היית שותפה להקמת שני ישובים בארץ ישראל – גם את סעד וגם את מושב חמ"ד. היית מחוייבת כל כולך לעם, לתורה ולארץ.

בשנים האחרונות רצית להשאיר מסר לצאצאיד, ובחרת לרכוש לכל משפחה ומשפחה מפת קיר של ארץ ישראל, עם הקדשה שלך.

בהקדשה כתבת:

משפחתי היקרה,

תשורה ממני למשפחתי הברוכה,

למען נזכור את הברכה,

ברכת האל לעמו ישראל,

ברכת הארץ על פי תורת ישראל.

מאחלת שתכירו כל שעל שביל ודרך,

כי היאחזות ברגבי אדמתנו היא ערך,

ובעזרת ה' נזכה לגאולה שלמה,

ונחזה בבניין ירושלים וביאת משיח צדקנו

במהרה.

באהבה רבה,

סבתא חיה נהיר (לבית מישור)

זו את, וזו המורשת שלך.

הלכת מאיתנו ביום האשה הבינלאומי, וזה לא מפתיע. כי מעולם לא עשית פחות בגלל היותך אשה, אלא רק יותר. באחת השיחות בשנים האחרונות אמרת שיש דבר אחד שרצית להשלים בחיים אבל לא הספקת ועכשיו זה קצת מאוחר. הדבר הזה היה לעשות את שביל ישראל ברכיבה על סוס.

אני זוכר שבמבצע צוק איתן, ביקשנו ממך להגיע אלינו קצת כדי לנוח, ואת ענית שאם במלחמת העצמאות לא עזבת את סעד ברור שעכשיו את לא הולכת לשום מקום אחר.

עד לפני מספר חודשים את היית מתקשרת לכולם כל יום שישי, לברך כל משפחה ומשפחה ולשמוע מה חדש איתנו. כשכבר היה לך קשה, אני הקפדתי כל יום שישי להתקשר ולדבר איתך. לפעמים הפרעתי לך לשמוע את יהורם גאון, אבל סלחת לי. יום שישי בלי שיחה עם סבתא הוא לא יום שישי, אי אפשר לקבל שבת בלי השיחה הזו.

ידענו שהיום הזה יגיע מתי שהוא, לכן כבר לפני כמה זמן שמרתי שיחה עם הברכה שלך, כי ברכתם של צדיקים לעולם עומדת. עכשיו תישאר לנו רק ההקלטה.

עד כמה אהבת את התורה זה דבר שלא צריך הוכחה. אבל סיפור אחד מלפני כמה שנים מראה את הכל. לפני כמה שנים הוציא הרב סבתו סדרת ספרים על פרשת השבוע. את חשקת בסדרה הזו כדי להעמיק בלימוד התורה. בגלל טרדות היומיום לקח לי זמן להגיע לחנות ולרכוש את הספרים, אז באחת השיחות נזפת בי ואמרת: "אני לא יודעת עוד כמה זמן יש לי פה, אז אני רוצה להספיק ללמוד כמה שיותר, אז תזדרז". זו אהבת תורה. זו דבקות.

סבתא, תודה על מי שהיית בשבילנו תודה לך על הכל. אנחנו נפרדים ממך היום בכאב ובשמחה. כאב שלנו, ושמחה בשבילך, שהלכת בכבוד – בשנתך, וצלולה עד לרגע האחרון.

אוהבים וכבר מתגעגעים.

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

הספד לחיה נהיר ז"ל בעט הקבוצה

כתב בנימין סלנט והקריא אלי קראוס

חיה עלתה לארץ מפולין בשנת 1933 כילדה, יחד עם אחותה חסידה והוריה. אביה היה חלוץ ושימש כראש קן "השומר הדתי" וככזה קיבלה המשפחה אישור עליה - "סרטיפקט".

אחרי לימודיה בבית הספר, כחברת "בני עקיבא" וכאידיאליסטית צרופה, יצאה להגשמה לטירת צבי עם חברותיה ציפקה אולריך וחנה גולדשמידט. בהמשך הצטרפו אליהן, לאחר לימודיהם בסמינר, חנה קיני ואלישבע בן צבי, זכרון לברכה. הן הצטרפו לגרעין, שכלל בנים, שרובם היו בוגרי הישיבה בכפר הרואה. הגרעין עבר להרצליה, כהכנה לקראת עלייתם לעלומים-סעד. זאת תקופת מלחמת העצמאות, הנסיעה לנגב הייתה בליווי משוריינים.

חיה למדה קורס מורס ושימשה כקשרית בתקופת מלחמת השחרור, תוך כדי עבודתה במטבח ובמחסן הבגדים.

חיה ואליעזר שהתחברו כבר בסעד תחתית, נישאו בשנת 1949 בהרצליה. חיה היתה אשת שיח בעלת דעות מגובשות, חסידת ארץ ישראל השלמה. לחיה וגם לאחותה חסידה היתה אהבה גדולה לתנ"ך, לעיתים נהגה חיה

לצטט פסוקים רבים מהתנ"ך. חסידה שהיתה ציירת וחיברה את הספר: "התנ"ך בראי המכחול", עליה נאמר בפרשת השבוע "ויקהל פקודי": "וכל אשה חכמת-לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש".

חיה שימשה עוגן למשפחתה, דאגה לכל צרכי ילדיה וביתה היה פתוח לרווחה לכולם.

חיה שמרה על קשר עם רבים מחברותיה וחבריה. בתקופה האחרונה בשל מחלת העיניים התקשתה בקריאה, ולכן התחברה יותר למרקע, ובעיקר לערוץ 20. שם, היתה קשובה והזדהתה עם דעותיהם הפוליטיות.

חיה, היתה אשת מידות. הגיעה לשיבה טובה ונפרדה מאתנו בשלווה האופיינית לה.

תהיה נשמתה צרורה בצרור החיים.

פרשות ויקהל-פקודי – החודש – חידות א' ב' / הרב ארי' סט

השבת נסיים את קריאת חומש שמות ("חזק חזק ונתחזק!") בקריאת פרשות ויקהל-פקודי. בפרשות אלו מכינים האומנים, בהובלת בצלאל ואהליאב, את המשכן ואת בגדי הכהונה בדיוק כפי שנצטוו בפרשות תרומה-תצווה. ממש אחד לאחד מבלי לשנות כלום. עם סיום הבנייה מוסר משה רבינו דין וחשבון לציבור מה בדיוק נעשה בתרומותיהם. בסוף החומש מקים משה את המשכן ומציב כל כלי וכלי במקומו הייעודי. כשהמשכן מוכן ועומד על תילו זוכה עם ישראל להתגלות השכינה בתוך המשכן, ובכך מממש המשכן את תפקידו המרכזי: "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם".

בספר השני נקרא את פרשת החודש, הפרשה הרביעית והאחרונה מארבע הפרשיות של חודש אדר. פסוקי הפרשה (מפרשת בא) מספרים על הציווי לבני ישראל להקריב את קרבן הפסח במצרים ערב היציאה לחירות. קריאת הפרשה מדרבנת אותנו להתחיל בהכנות לחג הפסח שמתקרב.

א – יציקות כסף בהם תקעו והעמידו את קרשי המשכן	ל – מונח על השולחן במשכן
ב – אחת מאבני החושן	מ – לצורך העבודה בו משתמשים ב: מחתות, יעים ומזלגות
ג – כינוי לאדם אחד כשסופרים אנשים	נ – החודש בו הוקם המשכן (באיזה תאריך בחודש?)
ד – <u>החודש</u> : נתנו אותו על המשקוף והמזוזות במצרים (למה?)	ס – מיקומה של החצר ביחס למשכן
ה – <u>החודש</u> : השלימו: "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן לָכֶם לְחֹדֶשִׁי _____"	ע – סימן להשראת השכינה על המשכן
ו – <u>החודש</u> : השלימו: "וְרִאֲיֹתִי אֶת הַדָּם _____ עֲלֵכֶם"	פ – משמיעים קול בשולי המעיל (ממה הם עשויים?)
ז – <u>החודש</u> : תנאי הכרחי לכשרותו של השא לקרבן פסח	צ – <u>החודש</u> : המתכון הבלעדי לאכילת קרבן הפסח
ח – <u>החודש</u> : מילה נרדפת ל'מהירות'	ק – מילה נרדפת ל'כרוז'
ט – אחד מהתכשיטים שנידבו בני ישראל למלאכת המשכן	ר – שימוש של הכיור במשכן
י – <u>החודש</u> : התאריך בחודש בו לקחו ישראל את השא במצרים	ש – <u>שאלת אתגר</u> : חומר גלם לבניית המשכן שהוא גם מספר – במה מדובר?
כ – נמצא כיום כמעט בכל מכנס, ובמשכן על המנורה	ת – השלימו: "לא _____ אֵשׁ כָּלִל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׁבִת"

לבחור אתוך ברירה

תגובה לדיווח בעלון הקודם על הנעשה בצוות לאיתור מנהל הקהילה והאגודה

קראנו את דיווחו של זבולון בשבת שעברה על פעולות הצוות לאיתור מנהל לקהילה ולאגודה, ופתאום צדו את עינינו כמה משפטים משמחים המבשרים כי סוף סוף "יש חדש תחת השמש".

נצטט מהמאמר: "הצוות יגיש עם סיום עבודתו את המלצתו למזכירות על הגשת מועמד אחד או יותר בהתאם לעבודת הצוות, לאישורה של האסיפה", ובהמשך - "המועמד/ים יופיעו באסיפה בפני הציבור".

החדשות הן שבמסגרת האסיפה, שנזכיר למי שכבר שכת, היא הגוף העליון בקבלת ההחלטות, ייתכן שנוכל לבחור בין כמה חלופות – כלומר יהיו **כמה מועמדים** לתפקיד שיוצגו לבחירת הציבור.

למיטב זיכרוננו, למעט בחירת הרב, נאלצנו בלית ברירה לבחור עד כה לתפקידי מפתח, מועמד אחד מתוך האחד שהומלץ לנו על ידי המזכירות. ברור שאין זו בחירה אמיתית אלא רק אשרור פורמאלי להחלטה שהתקבלה קודם לכן. בואו ונודה על האמת, מצב זה היה נוח לרובנו. הוא פטר אותנו מלהעמיק ולחקור את ההצעות שהונחו לפתחנו, בהסתמך על ההמלצות שקיבלנו, ובעיקר שחרר אותנו מלשאת באחריות בשעת משבר.

אלא, שדרך זו מיצתה עצמה עד תום וכדי להתקדם עלינו לפנות לדרך חדשה.

לדעתנו, תפקידה של הוועדה הוא לאתר את המועמדים, להגישם למזכירות לשם בחינה מחודשת ולהגיש את אלו שהגיעו לקו הגמר – להכרעת הציבור באסיפה. כמה ימים קודם האסיפה, המועמדים ייפגשו עם הציבור, יפרשו בפניו את משנתם, ישמעו, ישמעו, ויענו על שאלות.

המזכירות תציג את המועמדים שנמצאו ראויים בפני הציבור, על יתרונותיהם וחסרונותיהם, תספק את מלא הנתונים שבידה ותאפשר לו להכריע. **אין לה צורך להמליץ על אחד מהם**, למרות שעל פי הציטוט מהמשך המאמר, המזכירות יכולה: "...להחליט האם לקבל את המלצת הצוות כמות שהיא או שמא לתעדף את אחד המועמדים ולהציגו לאסיפה".

האם אפשר לסמוך על הציבור בקיבוץ שיבחר נכון? התשובה היא כן, ועוד פעם – כן!! וזאת בתנאי שמפקידים בידיו את זכות הבחירה מתוך **מחשבה עצמאית** שתאפשר לו לקחת אחריות על עתידו, **באופן מלא**.

ריבוי הדעות, היכולות, הנסיון והכישורים של כלל הציבור – וותיקים וצעירים, חברים ותושבים, הם אלו שמאפשרים לנו לדייק, לבחור **יחד** את האדם הנכון ולהצמיד את הקהילה שלנו קדימה.

לאחר מכן, יש לקבץ התנהלות זו של בחירה בין כמה הצעות/אפשרויות/מועמדים, לפעולה שבשגרה בתחומים נוספים המגיעים להחלטת האסיפה ודורשים הכרעה מהותית.

אנו מחזקים את ידיהם של מי שמבקשים לאפשר לחברי הקהילה לבחור את מנהל הקהילה והאגודה, מבין כמה מועמדים שיוצגו לבחירה בפני הציבור. ואולי, צעד משמעותי זה, הוא **השינוי המהותי** המתבקש באורחות חיינו בו אנו שואפים להעביר לחבר את האחריות על עתידו.

חזקו ואמצו!

אתי ויורט קימלמן

מה הוא יהודי?

בימים האחרונים עלתה שוב לדיון, השאלה: "מי הוא יהודי?"

חשובה ככול שתהיה. זו לא השאלה היחידה שצריכה להשאל בעניין וגם לא העיקרית. כך למשל טען רה"מ בפני הרב כדורי ש"השמאל שכח מה זה להיות יהודי". מאחר וכנראה את מוצאם הם זוכרים, כוונתו של ראש הממשלה היתה, ששכחו מה הם ערכי היהדות ובעצם "מה הוא יהודי"?

שאלה זו מקבלת משנה חשיבות כאשר ציבור רחב שם את הדגש על ה"המיי" (אישיות) ולא על ה"מה" (רעיון וערכים). מה גם שמדובר באותו "מיי" שרוצה להזכיר לנו מה זה להיות יהודי.

לתפיסתי, השאלה "מה הוא יהודי?" נוגעת לשלב שלפני המצוות, רוצה לומר: מה ביקש הקב"ה להשיג כשנתן לעם ישראל את המצוות. האם מדובר ב: הוראות הפעלה למשרתי הבורא. או, הדרכה כיצד לכוון אנשים טובים יותר שבתורם, יקיימו חברה טובה יותר.

ההבדל אינו סמנטי כלל. בעוד פירושה של האפשרות הראשונה הוא שבעצם כל המצוות הינן "בין אדם למקום", כלומר בינינו לבין האל, השנייה גורסת שכל המצוות בסופו של דבר הינן "בין אדם לחברו". אשאל זאת כך: האם כל ייעודנו הוא לשרת את האל, או ליצור יחד חברה טובה יותר?

מאחר וביטויים כמו "עם סגולה" "אור לגויים" ו"תיקון עולם" נזכרים כבר בתנ"ך או במשנה, ומאחר והם רלוונטים רק לאפשרות השנייה, לי לפחות, אין ספק, שהיא שביקש הקב"ה להשיג.

לתפיסה זו, יש השלכות עצומות על חיי היום יום של כולנו, כיחידים, ובעיקר כחברה ומדינה יהודית. לדוגמא, עם כל הכבוד לשמירת השבת והכשרות (בכלל, ובפסח בפרט) בפרהסייה, דווקא פוליטיקאי שמשקר מול מצלמת הטלוויזיה, פוגע בצביון היהודי הרבה יותר.

ההשתתפות בהגנה על מדינת ישראל, מחויבת לא רק בגלל שהרמב"ם כבר הבהיר לנו ש"יצא חתן מחדרו וכלה מחופתה", אלא בעיקר כי הערבות ההדדית היא מרכז ההווה היהודית במצוות רבות, כגון: "לא תעמוד על דם רעך", "עזוב תעזוב עמו" וכמובן "ואהבת לרעך כמוך" ועוד..

גם "ארץ ישראל" היא אמצעי לקיים בה חברה טובה ומתוקנת. אסור שהמאבק על גודל השטח יהווה גורם למריבות ובטח לא לשפיכות דמים בין חלקים שונים בחברה הישראלית. מותר ואפילו צריך לערוך דיונים על ההיבטים הביטחוניים, החברתיים וההיסטוריים של שאלת הגבולות, אבל זה לא "ייהרג ובל יעבור".

"יהודי" אם כך, הוא בראש ובראשונה זה שמבין, שהעולם לא מתחיל ובטח לא נגמר, בד' אמותיו. שהעולם לא נוצר רק בשבילו, ויתרה מזו, כחלק משלם, הוא גם צריך לתרום לחיזוק החלקים האחרים. "יהודי" הוא זה שמבין שהחוסן של החברה/מדינה נובע מהנכונות לתת לאחר, לראות בו את עצמך על אחת כמה וכמה, כשמדובר בחלשים.

זה הזמן לחזור לאלו ש"שכחו מה זה להיות יהודי".

עיון בערך "ימין שמאל" בויקיפדיה, מגדיר אותם כהשקפה "גדורה" ו"בלתי גדורה" ובתרגום חופשי, הימין ה"גדור" מאמין שאין להתערב, השוק והחיים עושים את שלהם ואל לנו להפריע. ואילו השמאל ה"בלתי גדור" מאמין שחובה להתערב ולנסות ולשפר את המצב. אז.. מי לדעתכם סובל משכחה?

אהרל'ה ברט

המלצת צוות האיתור והמזכירות למנהל קהילה ואגודה

בהמשך לדברים שנכתבו בשבוע שעבר אבקש לסכם את הדברים ומה צפוי לנו בימים הקרובים בעניין השלמת הליך בחירת מנהל האגודה והקהילה.

המלצת צוות האיתור ועמדת המזכירות -

צוות האיתור הגיש את המלצתו למזכירות והיא כללה המלצה על שני מועמדים האחד שרגא וילק חבר משואות יצחק, כרטיס ביקור שלו מצורף בהמשך העלון והשני הוא אחיקם לנדסברג רמות וגם כרטיס ביקור שלו מצורף בהמשך העלון.

המלצת צוות האיתור באה לאחר תהליך הנמשך כחודשיים וחצי ובמסגרתו פנו מועמדים שונים כפי שכבר נכתב בשבוע שעבר, לאחר בחינת המועמדות של כלל המועמדים **הצוות המליץ למזכירות על שרגא וילק ואחיקם לנדסברג רמות** כמועמדים הראויים למלא את תפקיד מנהל האגודה והקהילה. מתוך מערכת שלמה של שיקולים הכוללים את ההתרשמות מהם בראיונות עימם, חקר הביצועים שלהם וכן הניסיון שהם מביאים איתם.

כל זה נשקל יחד אל מול כלל האתגרים השונים העומדים לפתחנו, הן **באגודה** כגון ניהול אגודה קהילתית עם תחומי אחריות רבים ומגוונים הכוללים מנהלי תחומים ועובדים רבים, לצד נתינת מענה לצרכים מוניציפאליים רבים הן בשוטף והן בפיתוח של פרויקטים חדשים ועוד, והן **בקיבוץ** כגון המשך הצמיחה הדמוגרפית, שיוך הדירות, בינוי הקהילתי ועוד.

שני המועמדים הם חברי קיבוצים דתיים, בני אותו גיל (+60), עם ניסיון ניהולי רב שנים, הכרות מעמיקה עם קיבוץ והסוגיות העכשוויות המעסיקות קיבוצים מתחדשים, בעלי ניסיון ספציפי בניהול קהילה בקיבוץ מתחדש. האחד, שרגא וילק ממשואות יצחק, בעל ניסיון של מספר שנים בניהול קהילה ומזכיר הן בקיבוצו משואות יצחק והן בקיבוצים שונים, לרבות עיסוק רב שנים בנושאים של צמיחה דמוגרפית וסוגיות ארגוניות, חברתיות וכלכליות בקיבוצים במסגרת תפקידיו השונים בתנועת הקיבוץ הדתי. השני, אחיקם לנדסברג רמות, מקיבוץ חפץ חיים, עם ניסיון רב שנים בניהול, הכרות מעמיקה של קיבוץ מעצם היותו בן וחבר קיבוץ, מעורב בעשייה הקיבוצית, שישב לאורך השנים בוועדות שונות ובמזכירות של קיבוצו, וכן בארבע השנים האחרונות ניסיון בניהול קהילה בקיבוצו שלו – קיבוץ מתחדש.

לאחר בחינה אינטגרטיבית של כל ההתרשמויות הן לגבי צרכי הקהילה והדרישות ממי שימלא את התפקיד והן לגבי ההתרשמויות מהמועמדים עצמם, חברי צוות האיתור רואים חשיבות גבוהה להביא שני מועמדים לבחירה של הציבור, תוך מתן אפשרות לחברים לבחור מבין שניהם וזאת כמובן בתנאי שחברי צוות האיתור תמימי דעים על היותם של המועמדים מתאימים לתפקיד בעת הזו ובהתאם לסוגיות שלפתחה של סעד.

המלצת הצוות הוצגה למזכירות בישיבה משותפת שבה נטלו חלק גם שני המועמדים והציגו את עצמם גם לחברי המזכירות וכמובן שהשיבו על שאלות שונות שנשאלו ע"י חברי המזכירות. לאחר בחינת הדברים במזכירות הוחלט להצטרף להמלצת צוות האיתור ולהמליץ על שני המועמדים לתפקיד ולגשת לשלב של האסיפה ולאחר מכן לבחירה בקלפי לבחירת מנהל הקהילה והאגודה ולבקש את אמון הציבור באחד מהשנים לתפקיד החשוב. בהתאם לכך, אנו נערכים לקיומה של אסיפה בה תוצג מועמדותם של השנים בפני ציבור החברים לפני ההצבעה, פרטים לגבי מועד האסיפה ואופן הבחירה בהמשך הכתוב.

המזכירות מבקשת בשם כלל החברים/ות והתושבים/ות להודות לחברי צוות האיתור על עבודתם המקצועית והמסורה לאיתור מנהל האגודה והקהילה.

מזכירות אגודה:

לפני מספר ימים פנה חופני דנין תושב בשכונה למזכירות בבקשה לאפשר לו להציג את עצמו כמועמד עצמאי לתפקיד על אף שהגיש את עצמו כמועמד לתפקיד לצוות האיתור והחלטה בצוות הייתה לדחות את מועמדותו. המזכירות נפגשה עמו ושמעה את חופני והחליטה להיענות לבקשתו ולאפשר לו להציג את מועמדותו באופן עצמאי באסיפה, הצגת מועמדותו של חופני נעשתה בעלון לפני כשבועיים.

אסיפת חברים ותלמידים

ביום שלישי הקרוב א"ה, ג' בניסן, ה' - 16/3, בשעה 20:30

תתקיים אסיפה בחדר האוכל ימין וכן בשידור ב"קהילנט".

מובן שהאסיפה תהיה בכפוף להנחיות משרד הבריאות ובהתאם להמלצות רשם האגודות השיתופיות,

הציבור מתבקש לעקוב אחר העדכונים והפרסומים בעניין.

האסיפה ההצבעה ודרך ההכרעה

מכיוון שמדובר בשלושה מועמדים הכרעת התוצאות תהיה באופן הבא:

- בהצבעה בקלפי יידרש רוב של 40% מהמצביעים בפועל למועמד כדי להיבחר.
- במידה ושני מועמדים יקבלו יותר מ-40% קולות מהמצביעים בפועל ייבחר מי משניהם שקיבל את מירב הקולות.
- במידה ואין מועמד שקיבל 40% מהמצביעים בפועל יערך סבב בחירות נוסף בין שני המועמדים שקיבלו את מירב הקולות בסבב הראשון.
- הבחירה בסבב השני (במידה ויידרש) תהיה בהכרעת רוב הקולות מבין המצביעים בפועל.
- בעניין מועדי פתיחת הקלפי יצא פרסום לכלל הציבור, נא לעקוב אחר הפרסומים בעניין.

בהצלחה רבה, ושבת שלום!

מזכירות

המוצאים לתפקיד 'מנהל הקהילה והאגודה' מטעם צוות האיתור והמלכיות

מציאים עצמם לציבור:

שמי שרגא וילק, חבר משואות יצחק, בן 61, נשוי לאילנה, אב לשלושה בנים וסב לשישה נכדים. נולדתי במקסיקו ועליתי לארץ ב-1979 בהיותי בן 20, ולאחר נשואי לאילנה הצטרפתי למשואות יצחק כחבר מן המניין ב-1983.

שירתי בנח"ל בתפקיד חובש קרבי, ואחר כך במילואים בתפקידים שונים בחיל הרפואה עד לגיל 50. אני בעל תואר ראשון במדעי המדינה וסוציולוגיה, מנהל עסקים ובעל תואר שני בלימודי משפט כולם מאוניברסיטת בר אילן. בימים אלו חזרתי יחד עם רעייתי משליחות בת שנתיים וחצי בבואנוס איירס ארגנטינה, בה שימשתי כנציג ההסתדרות הציונית העולמית לאמריקה הלטינית.

מעל ל-25 שנה אני ממלא תפקידים ניהוליים בתחומי המשק והקהילה הן במשואות יצחק, הן בקיבוצים נוספים ובתנועת הקיבוץ הדתי. שימשתי כ-10 שנים מזכיר ומנהל קהילה במשואות יצחק, בנוסף שימשתי כמנהל קהילה במהלך השנים בקיבוצים: אורים, נגבה וניצנים. חברתי ניסיון רב בניהול השוטף, בייזום וביישום תהליכים אסטרטגיים בתחומי הצמיחה הדמוגרפית, שינויי אורחות חיים, שיוך דירות, פיתוח והתחדשות.

שימשתי כמעט כעשור כפעיל בתנועת הקיבוץ הדתי, הייתי המקים ומרכז האגף הראשון של האגף לצמיחה דמוגרפית, תפקיד אשר במסגרתו ליוויתי, ריכזתי והובלתי תהליכים אסטרטגיים של פיתוח והתחדשות של רוב קיבוצי התנועה כולל תהליכים של בינוי קהילתי וחיבור קהילות הרחבה עם האגודות השיתופיות החקלאיות. במסגרת תפקיד זה זכיתי להיות מעורב גם בקיבוץ סעד, בתהליכי שינוי אורחות החיים וההחלטות של הצוותים שעסקו בכל הסוגיות של הצמיחה הדמוגרפית. בנוסף הייתי הפרוייקטור מטעם התנועה לחיבור המושבים השיתופיים מדרום הר חברון, בקעת הירדן ורמת הגולן, כעמיתים לתנועה.

עם סיום תפקידי כרכז האגף לצמיחה דמוגרפית, נבחרתי לרכז את אגף המשק והכלכלה, תפקיד אשר חשף אותי בשם התנועה למכלול הסוגיות הכלכליות של קיבוצי התנועה ובין היתר שימשתי כחבר צוותים מטעם התנועות הקיבוציות בסוגיות שונות מול מוסדות המדינה ותנועות ההתיישבות השונות, בסוגיות קרקעיות, תכנוניות ומסויות.

במהלך השנים שימשתי גם כחבר בהנהלות השונות במשואות יצחק, עין צורים, ראש צורים, בית רימון, שלוחות, מגדל עוז, אורים, נגבה, ניצנים וכחבר וועד ממונה בניר גלים ובקבוצת שילר. הייתי דירקטור ב"עלבד", יו"ר אמ"י גליל, וחבר מליאת המועצה האזורית שפיר שתי קדנציות. במשואות יצחק, טרם היבחרתי לתפקידים ציבוריים, שימשתי כמנהל ייצור במפעל "עלבד", כמנהל השיווק של "אפרוחי משואות יצחק" וכסמנכ"ל מרכז המזון.

עם סיום הפרק של התפקידים הציבוריים, מוצא אני לנכון לחזור לתחום ניהול הקהילה, בו אני בקיא ומביא לידי ביטוי את הניסיון ואת המומחיות שלי ואין סיפוק גדול יותר מאשר לגרום לחיבורים, לפיתוח ולשגשוג של אנשים וקהילות. זכיתי כאמור ללוות את קיבוץ סעד בתהליכים השונים בשנים האחרונות, התרשמתי רבות לאורך השנים מהמחויבות של החברים ומההנהגות השונות ויהיה לי לכבוד, לתרום מיכולותיי להמשך פיתוח ושגשוג הקיבוץ.

תודה מראש, ברכות ולהשתמע,

שרגא וילק

חברי סעד היקרים.

אני מודה לכם על הזכות לקבל הזדמנות כמועמד לניהול הקהילה בסעד. נולדתי בקיבוץ חפץ חיים כבן להורים מייסדי הקיבוץ שורדי שואה מגרמניה, אב ל 5 ילדים וסב ל 9 נכדים

במרוצת השנים זכיתי לעבור כילד וכמתבגר את כל גלגולי הקיבוץ. החל מלינה משותפת דרך לינה משפחתית ועד גיוסי לצבא. בתום שירות קבע שבתי ל 3 שנות עבודה בחקלאות ומשם ללימודי תואר ראשון בכלכלה ומנהל.

בתום הלימודים הוצנחתי בגיל 28 לנהל את בית ההארכה בחפץ חיים במשך 17 שנה.

במהלך השנים הללו יצא להיות פעיל בוועדות שונות (תרבות, שינויים) וכן בוועדות סטטוריות כמו ועדת ביקורת ועדה כלכלית ומזכירות.

במהלך השנים הללו באמצע שנות ה 90 נקלע חפץ חיים למשבר עמוק שבעקבותיו בוצעו חילופי משמרות בהנהגה. כפועל יוצא מכך עבר הקיבוץ בתחילת המאה ה 21 (2001-200) הפרטה מלאה. היתה לי הזכות להיות חבר מזכירות ובצוות שהוביל את השינוי מקצה לקצה בהצלחה מרובה. תהליך ההבראה הושלם עם ויתורה הכואב של חפץ חיים על מחצית מהשטחים לטובת מפוני גני טל מגוש קטיף. בעקבות המהלך הזה הושלמו באופן מלא קופות הפנסיה של כלל החברים.

נסיון נוסף צברתי בניהול מלון "כינר" שהוא בעצמו בבעלות 3 משקים שיתופיים והצעדתי אותו לצמיחה. בתווך ועד היום הייתי במצטבר כחבר מליאה במועצה איזורית נחל שורק כ 15 שנה ומכיר היטב את העבודה המוניציפאלית..

כיום אני עובד לעיתים כמרצה ויועץ תיירות, אך בעיקר כמנהל קהילה זה שנה רביעית בחפץ חיים. בין ההישגים שניתן למנות זה הגברת השקיפות האמון וההרוגע של חברי הקיבוץ והתושבים החדשים. בנוסף בוצעו פרויקטים רבים של תשתיות במיליוני שקלים בתחום הנוי הגינון כבישים חניות ושיפוץ מועדונים ושטחי ציבור.

תושבי חפץ חיים בהנהגה ושיתוף נכון בין המזכירות וצוות צח"י זכו לציון הגבוה במועצה בהתנהגות בתפקוד ושמירה על בריאות הציבור בקהילה במהלך השנה האחרונה שנת הקורונה.

כיום אנחנו מתכננים להעשיר את עולמם הרוחני של החברים ביוזמות עם "ערך חברתי" כמו בניית מעון יום שיקומי ובית לחיים בתוככי הקיבוץ תוך שילוב כל התושבים בעבודה בקבלה ובאירוח אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים.

ולבסוף איני עובד לבד. אני עובד עם צוות, עם אנשי מקצוע, עם בעלי ידע ונסיון, מתייעץ איתם, מנהיג אותם מלווה אותם מנהל אותם ומקבל החלטות בשיתוף הנוגעים והמוסמכים לדבר.

אשמח להעמיד כל זה לטובת תושבי סעד.

בברכה,

אחיקם אַנדסערט ראות

מהנצחה מוועדת קליטה

שלום לכולם,

בהמשך לעדכון הקודם שלי, אני מבקשת להמשיך ולעדכן בנעשה בתחום הקליטה.

בשעה טובה **ועדת הקליטה המחודשת** התחילה את הקדנציה, וכבר הספיקה להיפגש פעמיים להיכרות עם הנושאים ושיח משותף על האתגרים וההזדמנויות.

חברי הוועדה שנבחרו הם: רותי שליון, מתניה רפל, מתוקה לייכטר, עידו אורלוב, נעמי רסיסטל, אפרת ביליה (שנבחרה לקדנציה נוספת), נחום לנדאו ואשר רוטנברג (שממשיכים את הקדנציה שלהם), ואני כמרכזת הוועדה.

הרכב הוועדה הנוכחי משקף בעיניי גיוון יפה של הקהילה, ואני בטוחה שזה יסייע באופן משמעותי לקבלת החלטות נכונה יותר, שמביאה לידי ביטוי קולות שונים מנקודות מבט מרובות.

בשבוע החולף התקיים **מפגש למתעניינים בפרויקט "ארץ הצבי"** (בחדר אוכל ובמקביל גם בזום). ההשתתפות הייתה רבה ומשמחת. פרויקט "ארץ הצבי" מוכוון בעיקרו לאלו שייכנסו לחברות ולחברים חדשים שטרם נמצאים בבית הקבע שלהם, אך פתוח כמובן גם לחברים שמעוניינים בבנייה חדשה במסגרת הפרויקט. מטבע הדברים יש כמובן עוד היבטים שדורשים המשך ליבון ובירור, אבל ב"ה אפשר לומר שיצאנו לדרך עם הפרויקט ומקווים שתגבש קבוצת בנייה שתוכל להתקדם ולקדם. כמו שאמרתי במפגש עצמו, מבחינתי ומבחינת הוועדה מדובר באירוע מרגש ומשמח בהיבט הקהילתי של התרחבות הקהילה והתברכות במשפחות שבונות את ביתן בקיבוץ, וגם כמובן בהיבט האישי-המשפחתי של כל משפחה של בניית בית וחיבור עמוק ומתמשך עם סעד.

כמו כן, בשבוע הבא מתוכנן להתקיים **ערב הסברה לציבור על מודל הקליטה החדש**, ולאחריו ולאור התגובות שיתקבלו יובא נוסח להצבעה באסיפה. אני מקווה שהמודל יאושר, כך או אחרת, בקרוב מאוד, על מנת שנוכל להתקדם עם המשפחות לקראת הבאה להצבעה. ברור שאי הוודאות הקיימת כרגע בנוגע להסדרי הקליטה אינה מיטיבה לא עם הנקלטים והמועמדים ולא איתנו כקולטים, וחשוב שנחליט על הסדר הקליטה בזמן הקרוב מאוד.

כמובן ברקע נמצאת גם כניסתו של מנהל קהילה ואגודה חדש. אני מקווה שכל מי שייכנס לתפקיד החשוב הזה יראה בקליטה תחום משמעותי שמשפיע על אופייה של סעד ויסייע בתהליכים השונים ובהזדמנויות הרבות והטובות שיש לפתח ולקדם, בשיח משותף עם הנקלטים והקולטים כאחד.

הלה ויסלר פוראס



ליוכבד אילדז ולכל המשפחה

מלא טוב לנישואי הנכד שי – הנם על מירה ויוסי אילדז עם"ל רות

איחולים ולחנות ולנחת!

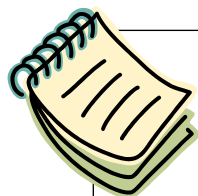
הודעה

בשעה טובה ומוצלחת, רתם קום ילדה בן חמוד ויצאה לחופשת לידה.

לתקופת חופשת הלידה תחליף אותה שגית דניאלי.

נאחל לרתם הרבה מזל טוב ולשגית הצלחה רבה במילוי התפקיד - ריכוז ועדת תרבות.

תואר רכטמן



חדשות רבות:

פתחו יומנים וציינו את אירועי התרבות הקרובים:

ביום ראשון, ח' בניסן, ה' 21/3 - יתקיים שיפוץ קיבוץ.

ביום חמישי, י"ט ניסן (חול המועד פסח), ה' 1/4 - נצא לטיול מהנה.

האירועים יתקיימו במסגרת הנחיות הקורונה בזמן הפעילות.

שתי הפעילויות מיועדות לכל חברי הקהילה מתינוק ועד וותיק..

פרטים נוספים - בהמשך.

שגית דניאלי ואיכל אפרתי

לדוד-3בי סמיט

מלא טוב לבך המלווה

לשחרר מלאכה ולכל המספחה

איחולים למחות ולנחת!

